

Tria personal de l'assessor

Arròs a banda

Ramon Barnils

«Your poems and my poems
our old own private joke!»

Un dia, de fa anys, el flamant assessor de Cultura de la Generalitat d'Amunt, Jaime Gil de Biedma, passava les hores amb el seu amic Gabriel Ferrater en un vell casal, amb pluja als vidres i foc a terra:

Lazy, well fet, indoorish,
each others's west liked cat

Mandrosos doncs, ben peixats, casolans, l'un el gat més estimat de l'altre perquè, diu el vergonyós Jaime Gil, eren un exaltat estat d'esperit: Chinchón:

For both of us were in
very high spirits,
—Chinchón is I
remember—

El poema, en anglès en original, de Jaime Gil, explica la vetllada i acaba amb el vers que encapçala aquestes ratlles: Els teus poemes i els meus, el nostre vell i personal acudit!

Amb la disposició física i mental de qui et vol explicar un acudit genial, em va explicar Ferrater un dia, de fa anys, els darrers versos que li havia explicat Gil de Biedma. I que feien així:

Y vivir como un noble
arruinado
entre las ruinas de mi
inteligencia.

Ferrater gesticulava excitat i repetia aquests dos versos, molt més el darrer, content com si, a un bon amic seu, li hagués tocat la rifa. Devia

ser cap a la meitat dels seixanta, ja que el poema que acaba amb aquests dos versos, «De vita beata», acaba també el recull *Poemas póstumos*, publicat el 1968 i escrit en 1965 i 1967.

A *Poemas póstumos* hi ha els poemes més coneguts de Gil de Biedma:

Pasada ya la cumbre de la
vida

...Aquí sería dulce levantar
la casa

...aprendiendo a ser casto
y a estar solo.

...cuando el tiempo convida
a los estudios nobles,

...Aunque el placer del
pensamiento abstracto

es lo mismo que todos
los placeres:

reino de juventud.

Què són versos per a gent de totes les edats i amb ànima de quaranta anys en amunt: una clientela desatesa. Gent com aquest Gil de Biedma, contra el qual Gil de Biedma escriu:

De que sirve, quisiera
yo saber, cambiar el piso,
... si vienes luego tú,

pelmazo,
embarazoso huésped,

memo vestido con
mis trajes,

...

I els títols! «Compañeros de viaje», «Idilio en el café», «Recuerda», «De ahora en adelante», «Barcelona ja no és bona, o mi paseo solitario en primavera», «De aquí a la eternidad», «Volver», «Loca», «A una dama muy joven, separada», «Peeping Tom», «Píos deseos al empezar el año», «Nostalgie de la boue», «Un cuerpo es el mejor amigo del hombre», «Después de la muerte de Jaime Gil de Biedma», «Artes de ser maduro», «La calle Pandrossou»...

Matem-ho amb l'himne a la joventut: s'estaven els grans a la platja i, del mar, en surt una adolescent: ondulacions d'animal latent, pits de rosa, diminuts, natges com somriures, precisa i imprecisa, etcètera, etcètera. Surt del mar i camina per la platja:

por la playa caminas
como si no supieses
que te siguen los hombres

y los perros,
los dioses y los ángeles
y los arcángeles,
los tronos,

las abominaciones...

Aquest home, és natural que sigui assessor de la nostra cultura, que és la seva, la qual és la nostra. Ell, i Robert Graves, i Chester Himes.

En canvi, a Madrid diu que troben a faltar un Ortega, que Sánchez Albornoz els ha estat una gran pèrdua. Els és natural, també.

Video Uno S.A.

SERVEIS GENERALS DEL VÍDEO
PROFESSIONAL

AVDA. BALEARS, 39-baix - Tel. 360 89 62
VALÈNCIA-23

- Producció i realització de videoprogrames per a indústries i publicitat.
- Lloguer d'equips, exhibició pantalles TV, etc.
- Reproducció a vídeo de 8, 16 i 35 mm.
- Edició i netja de cintes, serveis postproducció i tots aquells relacionats amb el vídeo.